

K ö r

A Magyar Környezeti Nevelési Egyesület hírlevele 2005. május

Közgyűlés!!!

Kedves Tagtársaink!

Az ápr. 2.-án tartott közgyűlés a 2004. évről szóló közhasznúsági jelentésnek csak a „tartalmi beszámoló” részét fogadta el. A gazdasági helyzetről szóló összegzésben a Felügyelő Bizottság olyan problémákat talált, amelyeket már nem tudunk időben tisztázni, ezért úgy döntött a közgyűlés, hogy ennek megtárgyalására májusban újabb időpontot kell kitűzni. (Az előző mondatban említett „problémák” távolról sem azt jelentik, hogy esetleges gazdasági visszaélések történtek volna; hanem azt, hogy egyeztetési vagy bizonyos számokra vonatkozó értelmezési hiányosságok maradtak a jelentésben.) Mindezekért tehát ezúton

rendkívüli közgyűlést hívunk össze, melynek helye és időpontja:

**Selyemgombolyító (1035 Budapest, Miklós tér 1.)
2005. május 21. (szombat) 10:00**

Napirendi pontok:

1. A 2004. évi közhasznúsági jelentés gazdasági részének megtárgyalása és a jelentés elfogadása
2. Egyebek

Határozatképtelenség esetén az újabb időpont:

2005. május 21. (szombat) 10:15
(helyszín és napirend ugyanaz)

A közgyűlésen megjelent tagok utazási költségét – bizonylat ellenében – megtérítjük. A számla lehetőleg egyesületi névre szóljon (MKNE 1077 Bp. Almássy u. 6.), de ha úgy nem adják ki, akkor a saját névre és laccimre kiállított számla is jó.

Az útiköltség-térítés elsősorban vonatjegyet jelent. Távolsági busz számlát csak akkor fogadunk el, ha az adott településen nincs vonatközlekedés. Autóhasználatot is tudunk téríteni, de ennek a „telekocsi” a föltétele, vagyis az, hogy legalább három tag utazzon együtt ugyanazon kocsival.

A pénzügyi beszámoló egy héttel a közgyűlés előtt olvasható lesz a www.mkne.hu internetes oldalon. Akinek nincs Internet hozzáférése, küldjön egy levelet az iroda címére és elküldjük! (A Selyemgombolyítót az Árpád híd budai hídfőjétől Északra találjuk.)

Minden kedves tagtársunkat nagyon várjuk.

2005. április 22.

Nyiratiné Németh Ibolya

A Magyar Környezeti Nevelési Egyesület éves közgyűlését április 2-án tartotta.

Pár mondatban arról, hogy mi is történt.

A 2004. évről szóló közhasznúsági jelentést csak részben fogadta el a közgyűlés. A pénzügyi jelentés megbeszélését a májusi közgyűlésre halasztottuk.

Újabb Puli-díjakat osztottunk ki. A díjazottak neveit a honlapon megtaláljátok.

A most lezárult három éves ciklust (2002–2004) a leköszönő elnök, Victor András értékelte.

A következő három éves ciklusra (2005–2007) megválasztottuk az új vezetőséget. Újra alakult az elnökség, a választmány és a felügyelő bizottság is. Sok új ember is bekerült.

Az elnökség tagjai: elnök:	Nyitrainé Németh Ibolya
társelnökök:	Victor András Saly Erika Vásárhelyi Judit
titkár:	Tóthné Timár-Geng Csilla
ügyvezető titkár:	Schróth Ágnes
jegyző:	Emri Erika
pénztáros:	Csapóné Tábori Hajnalka
szerkesztő:	Czabán Dávid

A felügyelő bizottság tagjai: Bagi Éva, Behán Erzsébet, Kelen Gábor

A választmány tagjai: Adorján Rita, Albert Judit, Barna Imréné, Bíró Eszter, Czabánné Tarnói Judit, Darvas Katalin, Hársas Oszkárné, Horváth Kinga, Ilosvay György, Kun Lászlóné, Labanc Györgyi, Lengyák István, Nádain Béla, Pogáy Anikó, Tatiné Dobcsányi Erzsébet, Treiber Pálné, Trescsik Angéla, Vásárhelyi Tamás

Miután a naprendi pontokat lezártuk, ebédszünet következett. A délutáni programokról a most következő két cikk mesél.

Egy kis tudomány a 2005. 04. 02-ai közgyűlésen

A szervezőket dicséri, hogy a beszámoló és a vezetőségválasztás procedúrája után kimentünk a szabadba. A verőfényes tavaszi napon bő egy órát töltöttünk a közeli Feneketlen tónál. Két csoportra oszlottunk.

A mi csoportunk először Vásárhelyi Tamással és Bakonyi Gáborral vizeskedett. A tó zöldessárga színű vize sűrűnek tűnt. Szélén a learatott nád között még nem jelentek meg az új hajtások. Semmi üdeség. Kerestük az élővilágot. Pedagógus szemmel azt figyeltük, mit mutatnánk meg a gyerekeknek a vízi, a vízparti élővilágból. A gyerekek legjobban az állatoknak örülnek.

Nini! Először egy lusta, sütkérező hullőre figyeltünk fel. De hiszen ez nem a mi mocsári teknősünk, hanem egy „állatbarát” által megunt és kidobott vörösfülű ékszerteknős! De nem is egyet, kettőt is láttunk belőle. Sajnos ezek az állatok-bár aranyosak tudnak lenni az otthoni terráriumban-hazai vizeinknek ellenségei, mert ahol megjelennek, ott felborítják az életközösség természetes egyensúlyát. Agresszív természetükkel elüldözik a védett és ritka mocsári teknősöket.

Fővárosunk nem bővelkedik tavakban, így örülni kell minden tavacsának. Ma már minden vizes élőhelyre vigyázni kell, ezért nem értem, hogy mit keresnek a tó partján a horgászok. A Feneketlen tó látványa számomra szomorú képet mutatott. Állatokat jöttünk nézni, de alig akadt valami Tamás vízcepp alakú speciális hálójában, mely alkalmas eszköz arra, hogy a nád között élő vízi élőlényeket is be tudja gyűjteni.

Először a víz felszínéről két molnárka került, „horogra”. Jól megfigyelhettük a kis állatok rövid csápjait, két első rövidebb lábaikat, melyekkel ragadozó rovarok lévén, zsákmányaikat kapják el. A molnár poloska azért tud olyan ügyesen szaladgálni a vízen, mert a többi 4 lába alatt, szörkoszorú van. Továbbá láthattuk a két molnárka közti különbséget is, miszerint csak az egyiknek volt világos folt az előhátán. Mikor a poloskák megunták kényelmetlen helyzetüket Gábor tenyerében, egyszerűen elröppentek. Tehát a molnárka nem csak a vízen tud kiválóan mozogni, de repülni is képes hártvány szárnyacskaival, melyeket børszerű szárny fed.

Még sikerült bűvárpoloskát is kifogni és megszemlélni, mely rendkívül gyakori és nagy számban található minden vizes helyen, kisebb-nagyobb tavacsokban, sekély pocsolyában.

Még egy hím tőkés récét láttunk úszni a vízen, más vízi állat nem került a szemünk elé. A szegényes állatvilág valószínűsíthető oka az, hogy a tó halai mindent felesznek. Pedig biztosan etetik őket, mert attól a sok vízbe került haltakarmánytól, szerves anyagtól algásodhatott el a tó vize, attól lett zavaros, zöld színű.

Vizeskedésünknek végeszakadt. A csoportok cseréje után kis Kun Margittól és Victor Andrástól tanulhattunk „szárazföldi” tudományt a tókönyéki parkban.

Már serkentek a fű között a közönséges cickafark levelecskéi. Becsüljük meg, mert egyik leghíresebb gyógynövényünk gyulladáscsökkentő hatása miatt.

A park egyik legszebb díszje volt a sárga virágba borult aranyfa, mely sosem nő fává, csak cserje marad. Ezért is nevezi a köznyelv inkább aranyesőnek vagy aranyvesszőnek. Korán virágzik, mert rovarporozta virágainak ilyenkor kevés a vetélytársa. Sárga intenzív színét hamar felfedezik a rovarok. Virágát közelebbről megvizsgálva láthattuk, hogy a négyszirmú virágban két porzó közt bűjt meg a kicsi termő.

A verőfény tömegével csalta elő a piros hátú verőköltő bodobácsokat. Vajon honnét kapták ezt a szép, költői előnevet, hogy verőköltő? A válasz abban keresendő, hogy ők ébresztik korai megjelenésükkel a verőfényes tavaszt, ők a tavaszt költő bogarak.

A fákon már megduzzadtak a rügyek, de még lombfakadás előtti állapotukban vizsgálgattuk a vesszőket. Érdekes ismeretre tettünk szert. Megfigyeltük egy nyárfa vékonyka vesszőjén, hogy mennyit nőtt egy év alatt: annyit, amennyi két rügypikkely ripacsgyűrűje közti távolság. Egy év növekményén több levélripacsot is láttunk.

Különlegességben volt részünk, mikor egy helyben talált madártollon keresztül néztünk a Napba. A madártoll optikai rácsként működik, és a szírvány színei jelennek meg rajta. A tollat forgatva olyan volt, mint egy kaleidoszkóp.

A száraz avarban megbújt néhány ibolya. A virág öt lila szíromlevélkéje sarkantyúban végződik, mely nektártárol. A nektárhoz csak a hosszú szívókájú rovarok férnek, akik közben beporozzák a virágot. Zseniális példája ez a szimbiózisnak: A rovar a nektárból él, a növényt a rovar porozza be.

A százsorszép nagyon kedves tud lenni, mikor a gyepet díszíti. Fűnyíráskor a kertünkben meg is becsüljük, vigyázunk rá. Örömmel tölt el, hogy most már azt is tudom róla, hogy fészkes virágzatának minden egyes szirma egy-egy meddő virág, ugyan úgy, mint a fészkek közepén sűrűsödő sárga csövecskék.

Engem a százsorszépről szerzett új ismeret legalább annyira lenyűgözött, mint a szőrkoszorús lábú molnárika, mint a rügypikkely ripacsgyűrű vagy a madártollon keresztül látható szírvány vagy akár az ibolya szimbiózis élete. Ilyen élmények megszerzéséhez nem kell más csak nyitott szem, na meg egy természetet ismerő jó szakember. Szerencsére nekünk jó szakemberből négy is jutott

Emri Erika

TTT A T I T-ben

A délutáni Feneketlen-tó környéki fű-virág-poloska és teknős lesés után megkezdődött a „terülj-terülj asztalkám alprogram”. Ismét csupa finomságot varázsoltak elő a batyukból a tagok. Osztályon felüli sütik, gyümölcsök, lekvárok, kolbász karikák és kőrözteses keltek magukat, miket jóféle borokkal, pálinkákkal öblítettünk le. Csipegetés közben fontos természetvédelmi kérdés is terítékre került: a manapság újra divatos medvehagyma evése, védettsége illetve árusítása a „biopiacokon”. A végső megállapodás az lett, hogy a medvehagyma nagyon finom.

A KÖR-kórus tavaszköszöntő dalai után a tébolyda harmadik alprogramja nem hagyott elpunnyadni minket. Csapatokra osztva kerestünk falra (vagy egyéb helyre) rejtett feladatokat. Ezek a KÖR életéből kiemelkedő pillanatok megjelenítését kérték. Nagy sikert aratott Czabán-féle DJ, a Mocorgó puli tábor, illetve András pikulás ébresztője. Az est fénypontja a tánc következett, merőben új megvalósításban. Egy jó órán keresztül próbálkoztunk több-kevesebb sikerrel, nem egymás lábára lépve néptáncolni.

Azt est további részéről más talán többet tud mesélni.

Üdv nyikita

Bemutakozunk

Megkértük a vezetőség új tagjait, hogy írjanak magukról, írják meg, mit kell róluk tudni.

Elnökség

Nyíratiné Németh Ibolya vagyok és gondban is vagyok. Ki is vagyok? Hát anyukája Andrisnak és Panninak, felesége Pistinek, szerencsére még gyereke Mariskának és Pistának (anyukám 80, apukám 85), testvére Lacinak és Mártának, tanára és munkatársa sokmindenkinek, gondozója a cserkúti kertemnek, szeretője a Mecseknek és a somogyi domboknak (ahol felnöttem)... Tíz éve vagyok tagja a KÖR-nek, a Magyar Környezeti Nevelési Egyesületnek, büszke vagyok rá. Mindig szeretek újat csinálni, sok ötletem van, kreativitásom is, de túlvállalós is vagyok. Olyankor kicsit összeroppanok, sosem tanulok belőle, így újra jöhetnek a világrengető ötletek. Módszertan tanár vagyok, amolyan „néptanító” fajta, vezetem a saját cégem, szabadúszó vagyok – ennek minden előnyével és nehézségével. Ma továbbképzés indítói kézikönyvet, kör-híreket, módszerkosarat írok, mosok, ebédet főzök és epret

kapálok, holnap erdei iskolába megyek Óbányára a hallgatóimmal. Nincs megállás. Ha mégis van, egy kis időre összeomlik a rendszer. Aztán újraépítem.

Saly Erika (1966) vagyok. Dévaványán születtem, ma is ott élek. Tanítónóként dolgozom. A környezeti neveléssel a kezdetektől fogva kapcsolatom van (Zöld Szív ITM, MKNE). Szülőhelyemen is megalakítottunk egy civil szervezetet – a Dévaványai Kulturális és Hagyományőrző Egyesületet -, melynek egyik vezetője lettem. Az egyesületen belül a környezeti nevelés az egyik kiemelt területünk. Mellette komolyzenei hangversenyeket, előadásokat, kiállításokat szervezünk, helytörténeti kiadványokat adunk ki.

A tanítás-tanulás számomra életcél, feladat a mindennapokban. Örömforrás. Érdekelnek az emberek, fontosak számomra az emberi kapcsolatok. A lelki egészség. Az egyszerűség, a természetesség, a szelídség vonz. Manófalvát (egy régi parasztházat búbos kemencével, nagy kerttel) is azért tartom fontosnak, hogy a gyerekek lássák, megtapasztalhassák a régi életmód egyszerű mértékkel bíró erejét.

A MKNE-ben is ezeket az értékeket tartom szem előtt. Az előző ciklusban társelnökként dolgoztam, most is így folytatom megkezdett munkámat. Szeretném, ha minél több tagunk aktívan részt venne az egyesület életében, így szívesen veszem, ha bárki megkeres akár egy ötlettel, akár a kedvenc versével... (salyka@freemail.hu).

Schróth Ágnes vagyok, végzettségem szerint biológia és kémia szakos tanár, de hosszú évek óta kémia vezetőtanárként dolgozom az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolában. Iskolánkban kialakult egy folyamatosan bővülő tanári csoport, amelynek tagjai lassan másfél évtizede szívükön viselik az iskolai környezeti nevelést. Ennek a munkacsoportnak a tevékenységét igyekszem koordinálni, és magam is a diákokkal foglalkozó környezeti nevelő vagyok.

Schróth Ágnes

Rendszeresen tartok tanártovábbképzéseket, konferenciákon előadásokat környezeti nevelési témában. Több környezeti nevelési oktatási anyag kidolgozásában vettem részt.

Megbízott előadóként – a kollegáimmal együtt – az ELTE környezettan tanár szakos hallgatóinak oktatom a szakmódszertan tantárgyat. Írtam és szerkesztettem a „Környezeti nevelés a középiskolában” című könyvet, ami egy szakmódszertan jegyzet, de a környezeti nevelők is haszonnal forgatják.

A Magyar Környezeti Nevelési Egyesület vegytan munkacsoportjában tevékenykedem.

Köszönöm a bizalmat, és amennyit energiáim engednek, igyekszem tenni az Egyesületért.

Czabán Dávid vagyok, jelenleg az ELTE-n biológus doktorandusz, illetve végzős biológia tanár szakos hallgató. Kutatóként szeretnék majd dolgozni, de emellett nagyon érdekel az is, hogy hogyan lehet átadni a fiatalabb generációknak a természet szeretetét, a környezettudatos életstílust. Szabadidőmben sokat sportolok, zenélek (klarinétozom).

Négy éve vagyok pulis. Mint XIII. kerületi pedagógust vitt be engem az egyesületbe Treiber Zsuzsa. Őt tekintem pulis anyámnak. Az elmúlt ciklusban nagy meglepetésemre választmányi tag lettem. Most pedig még nagyobb meglepődésemre az elnökségbe is bekerültem. Két oka van, hogy elvállaltam: az egyik, hogy nagy megtiszteltetésnek érzem, a másik, hogy nem tudom, mivel jár ez a tisztség.

A paramétereimről kellene írni. 47 éves vagyok, vagyis a számításaim szerint éppen az élet derekán állok. Ezután jön a visszaszámlálás, de még nagyon sok időm van tevékenykedni, fejlődni.

Az elnökségi posztok kiosztásakor az elnök rögtön rám testálta a jegyzőséget, pedig ő nem is tudja, hogy a nagy levelező, Kazinczy Ferenc falujában, Széphalomban nevelkedtem. Ha nem is egy töről fakadunk, de mégis földiek vagyunk, ezért is választottam egy Kazinczy epigrammát jelmondatomnak:

„Jót, s jól, ebben áll a nagy titok,
Ezt ha nem érted, szánts és vess,
S hagyj másnak az áldozatot!”

Napközis nevelőként dolgozom egy budapesti általános iskolában. A környezeti nevelésbe 15 éve kóstoltam bele, azóta tanulom. Nagyon szeretem a napközis munkát, úgy gondolom, hogy iskolán belül az a terület, amely a nevelésnek a legfontosabb színtere és sok lehetőséget nyújt egy környezeti nevelő számára.

- A napközi száz éves évfordulójára „Így csinálom.....” címmel kiírt fővárosi pályázatot megnyertem.

- Diákjaim első helyezést értek el a kerületben a nívós Kaán Károly és a Herman Ottó versenyeken.

- Első helyezést értünk el tavaly a kerületben egy természetismereti csapatversenyen alsó és felső tagozaton.-

Ezek az eredmények is azt bizonyítják, hogy napközisként is lehet sikereket elérni.

Munkámban a férjem és a két fiam segítségemre vannak, és megteremtik azt a légkört, amelyben dolgozhatok, élhetek.

Emri Erika

Nagyváradon születtem 1944-ben. Gyermekkoromat Biharban és Békésben töltöttem a Berettyó, a Százász és a Kőrösök vidékén. A folyókban úszunk és a gátakon bicikliztünk. Szanazug, a Fehér és Fekete Kőrös összefolyása volt gimis korom tündérvilága. Ma is idegenkedem a klórozott úszómedencéktől.

Alma máterem a debreceni egyetem néprajzi, magyar irodalmi és nyelvészeti intézete lett. Diplomamunkám egy békési község hiedelemvilágának mítikus lényeiről szolt. Aztán két évtized a Déri Múzeumban. A paraszti lakáskultúra és a múzeumpedagógia érdekelt.

Jelentősebb kiállításaim: A hortobágyi pásztorok világa, Balmazújváros a Hortobágy melléke, A Szatmár - Beregi síkság természeti világa – már felújítva és átrendezve, de még ma is láthatók.

Sokat formált rajtam Kodály életműve, amikor a centenáriumi kiállítását rendeztem. Közben férjhez mentem, két gyerekünk lett és pár évet együtt töltöttünk Londonban. Majd újra itthon már a Hortobágyi Nemzeti Parkban, mint kulturális felügyelő és környezetpedagógus.

Felejthetetlen táborozásokra emlékszem, jó kollégákra és hatalmas túrákra az egymás után születő nemzeti parkokban. Rendszerváltáskor a politikába is belekóstoltam, 4 év képviselőség és közben a Dőszegi Sámuel Erdei Művelődési Háznak a megteremtése.

Ennek már 10 éve. Az egyesületben több évig választmányi tag voltam, most pedig az elnökségben dolgozhatok. Friss nagymama vagyok tele tervekkel és elszántsággal, hogy unokáinknak egy szép világot adjunk tovább.

Csapóné Tábori Hajnalka

Felügyelőbizottság

Behán Erzsébet vagyok, az egyesületben Berzsi. A KÖR-nek 10 éve vagyok tagja. 3 év Felügyelő Bizottsági tagság után 6 évig vezettem az egyesület pénztárát és intéztem a gazdasági ügyeit. Most megint tagja lettem a Felügyelő Bizottságnak.

Egyébként matematikát tanítok Zuglóban az Álmos Vezér Gimnázium és Általános Iskolában. E mellett irányítom az iskolában folyó egészség- és környezeti nevelést, gyermekvédelmi felelős vagyok és évek óta enyém a pályaválasztás irányítása is.

Van egy egyetemista fiam, aki nagyon sokat segített az egyesületi munkámban.

1955-ben születtem Budapesten, értelmiségi családba. 1979-ben kaptam meg villamosmérnöki diplomámat a BME-n. Hosszú ideig a KFKI-ban dolgoztam, számítógépek kifejlesztésében vettem részt több szinten. 1989-től több cégnél fejlesztési, műszaki vezetői feladatokat láttam el, később projektvezetőként kaptam feladatokat. A legnagyobb általam irányított projekt a Budapesti Értéktőzsde új (elektronikus) kereskedési rendszerének kifejlesztése és üzembehelyezése volt. Többször voltam (kisvállalati) cégvezető, saját cégetem mai napig vezetem. 1996-tól, kapcsolódóan a projektvezetéshez, érdeklődésem egyre inkább humán irányba fordult. Foglalkoztam szervezetfejlesztéssel, tanácsadással, vállalkozások átvilágításával is. Az egyesületben projektekkel kapcsolatos és szervezési feladatokat vállaltam. Így pl. részt vettem a Nemzeti Környezeti Nevelési Stratégia elkészítésében, a KN mintaprogramok elkészítésében. Részt vettem több közös fejtorésen pályázatokkal, jövővel kapcsolatosan, ahol próbáltam strukturált gondolkodással segíteni a többieket. Most elvállaltam a felügyelő bizottsági megbízást, azt gondolom, tapasztalataimmal, meglátásaimmal segíteni fogom tudni az elnökség munkáját, biztosítani tudom majd az egyesület törvényszerű, szabályszerű és célszerű működését. Remélem így lesz.

Kelen Gábor

Elnöki köszöntő

Kedves Tagtársak!

(Ezért a megszólításért már sokszor megmosolyogtatok, de nekem tetszik.)

Sok szeretettel köszöntelek benneteket az új vezetőség nevében! Közgyűlésünk úgy határozott, hogy három évig én vállalom a felelősséget Egyesületünk működéséért és a vezetőségi munkában tevékeny társaim Csapóné Tábori Hajnalka, Czabán Dávid, Emri Erika, Saly Erika, Schróth Ágnes, Tóthné Timár-Geng Csilla, Vásárhelyi Judit és Victor András legyenek.

Készek vagyunk arra, hogy sokat tegyünk egyesületünk talponmaradásáért és fejlődéséért, de szükségünk van a ti tevékeny közreműködésekre is! Sok pályázati lehetőség van, ha vannak jó ötleteink, megvalósíthatjuk őket. Évek óta ugyanazok az emberek jelentkeznek ötletekkel és vezetnek projekteket, sokat vállalnak. Itt az ideje, hogy megtaláljuk azokat a tagjainkat és leendő tagjainkat, akiknek van még mozgósítható energiájuk és az egyesület segítségével szeretnének tenni valamit a környezeti nevelés ügyéért. Van ötleted? Tudod, valakiről, hogy van ötlete? Írd le és küldd el az irodába! A jó ötleteket segítjük megvalósítani! Valami más módon be tudnál kapcsolódni a közös munkába? Küldd el felajánlásod!

A szervezeti működtetést, ügyintézését szeretnénk hatékonyabbá tenni, ezért megerősítjük az ügyvezetést, egyben kibővítjük a feladatait. Keresünk munkanélküli pályakezdő pedagógusokat, akik ezt a munkát segíthetnék (Munkabérükre támogatást tudunk pályázni.). Legyenek kreatívak, „önjáróak”, tudjanak és akarjanak gyerekekkel bántani, értsenek a számítógép mindennapos használatához, tudjanak csapatban dolgozni, a környezeti nevelői csírák lássanak bennük... Vannak ilyen fiatal ismerőseid? Szólj nekik a lehetőségről!

Keresünk pártoló tagokat (pl. a szemléletmódunktól nem túl távoli cégeket), hogy szervezetünk ne legyen kiszolgáltatva a pályázatoknak Adományaik anyagilag stabilabb működést eredményezhetnének. Tudsz benne segíteni?

Keressük azokat, akik pályázatírásban jártasak és időnként besegítenének ügyvezetőnknek, Móninak. Ezt nemcsak szíveségből gondoljuk, tervezzük a sikerdíj bevezetését.

Szeretnénk nyitni a tagságon kívüli világ fele is, ezért létrehozunk egy környezeti nevelési bázishelyet, ahol továbbképzéseket, gyerekfoglalkozásokat tudnánk tartani és egyben irodánkat is működtethetjük. Szükségünk van Budapesten egy 70 m²-es helyiségre, egy 20 m²-es irodára és egy 20 m²-es raktárra. Művelődési ház, vagy iskola, múzeum, civil ház, mindenféle lehetőség érdekel bennünket! Ismerek olyan egyesületet, akik azért, mert rendszeresen gyermekprogramokat szerveznek (és annak maguk teremtik meg egyéb feltételeit), ingyen lehetnek egy művelődési házban. Tudsz a helykeresésben segíteni?

Természetesen folytatjuk a jó hagyományokat, de új programok indítására is szükség van. Jó lenne veletek együtt megvalósítani az egyesület céljait!

Nyiratiné Németh Ibolya (Bia) a vezetőség nevében

Ez történt még

Debreceni "Szellőrózsák" a Természettudományi Múzeumban....

A hosszú tél után határoztunk úgy, hogy az országjárást megint a főváros felé irányítjuk, és megnézünk egy pesti múzeumot. Lehetőség bőven kínálkozott, végül is a Természettudományi Múzeumot választottuk, mert nagyon ígéretesnek kínálkozott a Spanyol ékkő kiállítás. Végül is 34-en láttunk útnak, autóbusszal, ami csak egy helyen állt meg- Besenyőtelken, egy rövid kávé szünetre. Sajnos az út így is majdnem négy órát vett igénybe. De végre ott álltunk a múzeum előtt: lelkes csapat 26 óvónő, 4 diák és négy pedagógus apuka. Útközben a Hortobágy látnivalóit csodáltuk: kócsagokat láttunk, egy népesebb nyárilúd csapatot, a vizeken szárcsákat, és párban repülő szarkákat. Majd a Gödöllői dombok közé belopakodó tavaszt, a lassan zöldbe öltöző fákat csodáltuk. Ezek között most a zöld menyasszonynak látszó füzek voltak a legkedvesebbek. Aztán ripp-ropp ott voltunk az Orczy kertnél. Mivel a hosszú út alatt mindenkinek megmacskásodott a lába, fel sem vettük a bejáratnál a sorbanállást. A kardszárnyú delfin csontjait megcsodáltuk, megnéztük a lépcső kövébe zárt csigahéjakat, és kíváncsian léptünk be a kiállításba. A tenger csodáinál földre, azaz vízbe gyökerezett a lábunk. Úgy éreztük, ahogy lépkedünk, szinte hullámszik alattunk a víz. Köszönjük Vásárhelyi Krisztnak és Tamásnak a Víz Világnapi füzetet! Ezt a hónunk alá szorítva léptünk be a kövek csodás birodalmába. A száz színű, ragyogó, csillogó kövek szinte kápráztatták a szemünket. Micsoda tűzük volt, és mennyi munka lehetett megtalálni, majd megcsiszolni őket! Aprólékosan vissza-vissza fordulva néztük a kövek ragyogását. Milyen formák! Milyen színek! Milyen ragyogás! Aztán mellettem valaki azt súgta a barátnőjének: Szinte elvarázsoltak ezek a gyémántok! De az unokám csillogó szeme még ezeken is túlesz! És magamban igazat adtam neki. A csiszolt kő igazán pazar kincs, de a gyermeki öröm ennél is többet ér! Ezen merengve majszoltam a szendvicsemet. Aztán miután mindent megettük, tovább mentünk a régebbi kiállításokba, mert sokan nem látták még a kiállítás korábbi részeit. Noé bárkájánál végül teljesen elfáradva búcsút intettünk a múzeumnak, és újra az Alföld felé vettük utunkat. Élményekkel telve, jókat beszélgetve este fél nyolcra értünk Debrecenbe. Közben elmerengtem magamban: vajon mit szólt volna Petőfi, ha valaki megjósolja neki, hogy azt az utat, amit ő három nap alatt tett meg ázva fázva, azt mi egy nap alatt jártuk meg, igaz: bennünket nem a "hortobágy kocsmárosné éjfékete szeme..." ígézett meg...

Csapóné Tábori Hajnalka

Környezeti nevelés másként

Április 16-án gyönyörű verőfényes napsütésben indult el a különjáratú buszunk a Bárdos elől. A Múzeumi csoportunk csatlakozott Czabáné Tarnói Judit osztályához, akik a Víz Világnapja alkalmából készült játékos feladatlapgyűjteményt próbálták ki a szerzők irányításával a Magyar Természettudományi Múzeum után Esztergomban, a Duna Múzeumban. (Magyar Környezetvédelmi és Vízügyi Múzeum)

Vásárhelyi Tamás és Vásárhelyi Kriszta munkafüzete, a Vízi móka Zsóka főka módra, 10-110 éveseknek készült, ezért mi is kaptunk egy-egy példányt. Birtokba is vettük azonnal, a címodalát mindenki saját ízlése szerint színezte ki.

A buszon a kis „idegenvezetők” gondoskodtak arról, hogy felfrissíthessük ismereteinket a Dunakanyarról: felolvastak, verset mondtak, képzőművészeti alkotásokról meséltek.

Már a múzeum udvarán elkezdődött környezeti nevelésünk. Egy locsoló kannába lassan folyattuk a vizet, miközben imitáltuk a fogmosást. Mindenki meglepődött milyen sok vizet elpocsékolunk akkor, ha nem zárjuk el a csapot fogmosás közben.

Nem részletezem a feladatgyűjtemény egyszerű, de jól elvégezhető kísérleteit, de mindenkinek ajánlom, ne nyugodjon addig, amíg nem szerez be legalább egy példányt belőle.

Nem mutatom be a Duna Múzeumot sem, azt látni kell! (Közben a vízigéppel pecsétet nyomhatsz a belépőkártyára, sétálhatsz Magyarország térképén, ülhetsz helikopterben, pancsolhatsz, s közben ámulhatsz!)

Jól esett kicsit leülni, de akkor sem tétlenkedtünk, hanem megjelöltük a tesztben, mit is tethetünk mi, a sarkvidékek jégsapkájának olvadása ellen, a fókák és bálnák érdekében.

Játékkal, dallal kezdtük a múzeumi foglalkozást, azzal is fejeztük be.

Esztergomban nem sétálgattunk, pedig aki járt már ott, tudja milyen élményt jelent. Inkább siettünk vissza a buszhoz, hiszen további kísérletek, játékok vártak a Dunakanyar egyik szép pihenőhelyén.

Az előző napok csapadékos időjárása miatt csak óvatosan közelítettük meg a Dunát, nem akartunk fülig sárosak lenni (a buszvezető megkérte a gyerekeket, kíméljék a busz szőnyegpadlóját), pedig mindenki szívesen pancsolt volna egy kicsit. Azért egy üvegni vizet alaposan megvizsgáltunk.

Jó kis vízi móka volt, ha nem is főka módra!

Tatainé Dodcsányi Erzsébet

Öröm is, öröm is

Egy nyelvészeti előadáson hallottam a következőt:

Kb. 200 tanárral – zömmel magyar szakosokkal – kitöltettek egy feleletválasztós kérdőívet, amelyben az a kérdés is szerepelt, hogy milyen gyakran alkalmaz az óráin kooperatív módszereket. A válasz elgondolkoztató: soha (azaz mindenki a „soha” szót karikázta be). Ez még akkor is ijesztő, ha tudjuk, hogy nem volt reprezentatív a választott minta.

Ha arra gondolok, hogy a környezeti nevelés terén már hosszú évek óta szinte rutinosan alkalmazott tanulási keret a csoportmunka, a páros-munka, a projekt-tanulás, a játékkal való tanulás, a szerepjáték stb., akkor a környezeti nevelők nevében némi öröm és büszkeség tölti el a lelkemet (amelyet persze beárnyékol az idézett felmérés szomorú eredménye). Lehetséges egyébként az is, hogy a megkérdezett pedagógusok egy része alkalmaz ugyan időnként pl. csoportmunkát, de nincs tudatában annak, hogy az a kooperatív módszerek közé tartozik. Márpedig: ha így van, akkor föltehetően nem igen ismeri a kooperatív technikák ma már igen gazdag tárházát sem.

Kár. Van még tenni és segíteni valónk.

Ugyanezen az előadáson hangzott el néhány, szintén elgondolkoztató adat. Pl. az, hogy a szokásos tanórákon a tanár és a diákok összes megszólalási száma nagyjából egyforma. Csakhogy ez 1 tanárt

és (mondjuk) 30 gyereket jelent. Az sem öröndetes, hogy a „kezdeményező megszólalások” aránya 95% az 5%-hoz a tanár javára (s még az az 5% sem igazán a tananyagról szól, hanem pl. arról, hogy „Kimehetek-e végére?”) Hát! Ez sem öröndetes.

Victor András

AZ AJKA VÁROSI ÓVODA BESZÁMOLÓJA A 2004 - ES ÉVBEN VÉGZETT KÖRNYEZETVÉDELMI MUNKÁRÓL

2004. januárjában csatlakoztunk a Magyar Környezeti Nevelési Egyesülethez. Óvodánk (7 tagintézményből álló óvoda) dolgozói közül 67 fő kérte felvételét a tagok sorába, miután Victor András elnök bemutatta az egyesületben folyó sokoldalú tevékenységet.

Februárban óvodáinkból egy-egy fő vett részt a „Hulladékgyűjtésről óvodapedagógusoknak” továbbképzésen, melyet a KvVM és az ELTE szervezett. A nevelőtestületet a képzés végén egy értekezleten tájékoztattuk a legfontosabb információkról és egy kiállításon mutattuk be a hulladékból készíthető tárgyakat, ezzel is segítve a további munkát. A programbeválas vizsgálata során a Külső világ tevékeny megismerése című fejezetbe is beépítettük a szelektív hulladékgyűjtés óvónői és gyermeki feladatait, elkészítettük az Erdei óvoda programját is. A Fenntarthatóságra nevelés évtizede kapcsán felmerülő óvodai feladatokat is beépítettük a Helyi Óvodai Programunkba. A Zöld falújságunkra folyamatosan frissülő anyagban a környezeti nevelés aktuális eseményeiről jelentetünk meg cikkeket, emellett környékünkön, óvodánkban történő fontosabb programokról tájékoztatjuk a szülőket, testvéreket. Minden év elején elkészítjük az Év madara plakátot az MME ajánlása alapján.

Helyi Óvodai Programunk egyik kiemelt feladata a környezeti nevelés: a környezet- és természetvédelem jeles napjai közül a Víz világnapját, a Föld napját, a Madarak és fák napját, a Takarítási világnapot, az Állatok napját és a Madarak karácsonyát ünnepeljük. Márciusban a Víz világnapja alkalmából bemutatót tartottunk a kistérség óvónőinek. Áprilisban városunk csatlakozott a Virágos Magyarországért mozgalomhoz, melyet az önkormányzatunk a Virágos Ajkáért felhívással bővített ki. Valamennyi óvodánk részt vett a versenyben. Udvaraink, kiskertjeink, ablakaink szépülése a gyerekek, a szülők, az alkalmazotti közösség folyamatos munkáját, szorgalmát dicsérte. Több mint száz versenyző közül az Ajka Városi Óvoda Katica Óvodája harmadik helyezést ért el. A Madarak és fák napján már harmadik alkalommal rendeztük meg a város Kommunális és Környezetvédelmi Bizottságával közösen az óvodások és iskolások kistérségi rajzkiállítását a Városi Művelődési Központban. Május 24-én az Európai Nemzeti Parkok Napján (a Balaton-felvidéki NP meghívására) a Salföldi Természetvédelmi Major nyílt napjára látogattunk el 170 gyermekkel és 40 felnőtt kísérővel. Júliusban az MME a hazai óvodák körében is meghirdette a Madárbarát kert programot, melyhez mi is csatlakoztunk. A Takarítási világnaphoz kapcsolódóan már ötödik éve papírgyűjtési versenyt hirdettünk az óvodák csoportjai között. Az idei évben 20520 kg papírt sikerült összegyűjtenünk, amivel 342 fát mentettünk meg a kivágástól. A szelektív hulladékgyűjtést az év eleje óta az alumínium italdobozok és a szárazzelem gyűjtésével bővítettük ki épületeinkben. A komposztálás feltételeit pályázat útján teremtettük meg. 2005. szeptemberében egy játékos délelőtti keretében avatjuk fel a komposztálókat. Október 4-én, az Állatok napján az ajkai Gyepmester telepen örökbe fogadtunk egy kutyát és vállaltuk, hogy egy évig gondoskodni fogunk róla. Az ünnepséget megelőzően valamennyi óvodában tartós kutyaedeleket, játékokat, takarókat, etető tálakat,

jutalomfalatokat gyűjtöttünk a szülők és a gyerekek bevonásával. Csatlakozott kezdeményezésünkhöz a városunkban működő két kisállat eledel bolt is. Az állatok nehéz sorsára a most alakuló Vahur Állatvédő Egyesület szórólapja hívta fel a figyelmünket.

Az alkalmazotti közösség számára három alkalommal szerveztünk kirándulást a Tihanyi-félszigetre, a Balaton-felvidéki NP munkatársainak vezetésével. Szeptemberben a Belső-tó, Aranyház útvonalon, áprilisban a Barátkások és a Visszhang-domb környékén jártunk, júniusban pedig a Külső-tó és az ős Levendulás területét ismertük meg.

Bolla Zoltánné (Hajni)

Tanulságos

Nagyon bánt valami ...

Január végén megszületett Réka lányunk, és mint minden fontos változás, áthangolta egy kicsit az érzékelésemet. És nagyon bánt valami ...

A hangok.

Amióta elhoztuk a kórházból, döbbenettel figyelem, hogy a budai nem teljesen centrumban milyen hangok érik a kicsinek egyébként egyáltalán nem mondható füleit.

Sorolom: autónk berregése, a vízvezeték surrogása, a konvektor pattogása, a forgalom mormolása, a villamos lassítása a lejtőn, a számítógép ventilátorának légfúvása, a mikro zörgése, néha a TV hangjai, a mosógép dünyögése, a csaptelep sistergése, a WC-be leömlő víz zaja és ha már minden csendesnek tűnik, elősettenkedik az óra ütemes lépegetése. Csupa zaj és jel alig.

Csak a beszéd, a becézgetés, az altató népdalok igyekeznek szépíteni a helyzetet. És a mindig kevés séták alatt a hó ropogása, a madarak bátortalan tavasz-jelentése.

Bár igyekszem mindent megtenni, mégis szégyenlem magam. Nagyon.

Fernengel András

Napközis történet

Szélsőséges emberi reakciókat vált ki, amikor beszélgető partnereim megtudják, hogy mivel foglalkozom, vagyis, hogy napközis nevelőként dolgozom egy általános iskolában.

- Amolyan felügyelőféle?- kérdezte egy idős bácsi
- Az kényelmes, mert nem kell rá készülni.- volt egy ötven év körüli nő reakciója.

A legbántóbb megjegyzést mégis a kollégák teszik.

- Egy évre én is lemegyek a napközibe pihenni, úgy kivagyok.
- Jövőre nyugdíjba megyek, egy pár évig még elnapközizek- mondta egy általános iskola igazgatónője.

Hát ez lenne a napközi? Mely csak gyermekmegőrzésre, étkeztetésre alkalmas? Nem! Meggyőződésem, hogy a napközi a nevelés legfontosabb színtere, itt is lehet többletet nyújtani, eredményeket elérni.

Ezért is írom le Andriska tanítványom sikerét. Sajnos ezt a cikket nem olvassa el az idős bácsi, az ötven év körüli nő, de még a napközibe vágyó kolléganő és az említett igazgató nő sem, csak a pulisok.

Hogy mi történt Andriskal? Évekig járt a napközi természetismereti és környezetvédő csoportközi foglalkozásaimra. Az idén a 7. osztályt kerületünk gimnáziumában járja, de még most is részt vesz a mi foglalkozásainkon. Vagyis a napközis foglalkozásokon készült fel a nívós Herman Ottó természetismereti versenyre. Erre a nehéz megmérettetésre már év eleje óta készülünk heti rendszerességgel. Meg is lett az eredménye, Andris kerületi első helyezést ért el. (Megjegyzem tavaly is első lett, csak akkor még a mi iskolánk színeiben.)

A verseny tesztlapjára idén is az én nevemet írta felkészítő tanárának. Nekem fájt a szívem, hogy egyedül ment a versenyre, nem kísérhettem el. A budapesti fordulóra már kap kíséretet a gimnáziumból, de továbbra is nálunk készül.

És én olyan boldog vagyok!

Budapest, 2005 április 2.

Emri Erika
napközis tanár

Programajánló

ORSZÁGOS TALÁLKOZÓ VÁCOTT

Időpont: 2005. szeptember 16-18.

Szállás: Karancs Teréz Kollégium (a város központjában)

Költség: 9000 Ft /fő

Egyesületi hozzájárulás tagjainknak: 4000 Ft/fő (annak, aki a tagdíját befizette)

A jelentkezés feltétele:

- 1. 2005. augusztus 25-ig 5000 Ft befizetése a mellékelt csekken**
- 2. határidőig a jelentkezési lap visszaküldése a befizetett csekk másolatával az iroda címére (1397 Budapest, Pf.:530.)**

Helyi szervező: Genzorné Somogyi Mária (genzorne@freemail.hu, 70-312-13-09 vagy 20-828-00-26)

Program:

1. nap: Ismerkedés egymással és a várossal

- 14.00-tól kézműves foglalkozások (pl. csuhézés) és beszélgetések, módszervásár, játékok tanulása
- 17.00-19.00 Buszos városnézés idegenvezetővel

- 19.00-20.00 Vacsora
- 20.00-21.00 Találkozás Bíró György környezeti nevelővel, az év emberével
- 21.00- től sok beszélgetés, kórusunk spontán fellépése, az otthonról hozott finomságok kóstolgatása

2. nap: Túrázás

- A - program: a Csóványos megmászása, Kismaros – Királyrét – Csóványos útvonalon. Strapabíró túrázóknak való program!!!
- B - program: a váci Naszály hegységben barangolás, ismerkedés a násznép barlanggal, ásványgyűjtés a sokunk által ismert Sumival, a tó megtekintése.
- C – program: látogatás a vácrátóti botanikus kertbe szakvezetéssel.

Este: borozgatás a Barlangban.

3. nap délelőtt: Forgószínpad 3 állomással

- Waldorf Iskola megtekintése, környezeti nevelési programja
- Göncöl Ház munkája
- Váci tanösvény

13.00 – 14.00 ebéd

Búcsúzkodás

Vác könnyen elérhető vonattal, de az utazáshoz – igény szerint, amit az irodában lehet jelezni (321-47-96) – telekocsikat is szervezünk.

Ne felejtsetek magatokkal hozni a jókedveteket, a finomságokat!!! Genzorné Marika szerint: felejthetetlen élményben lesz része azoknak, akik együtt töltik ezt a hétvégét ebben a csodálatos kisvárosban, s annak környékén. Nagy szeretettel várjuk a találkozást!

Saly Erika

Nyiratiné Bia

Vásárhelyi Judit

Genzorné Somogyi Mária

Kedves KÖR tagtársaim!

Nem tolongtatok eddig a Madárfanapon gyerekeitekkel, unokáitokkal, pedig jó buli!

Blabá

„MADÁRFANAPUNK” 10 éves

Tíz évvel ezelőtt cserkészeket vittem az MME által a Madarak és Fák Napjára rendezett programra a Budakeszi Vadasparkhoz. Szomorúan tapasztaltam, hogy rajtunk kívül szinte egyáltalán nem volt érdeklődő, résztvevő, pedig az Egyesület igen komoly felszereléssel és érdekes feladatokkal vonult fel a rendezvényre. Következő évben megpróbáltam ugyanoda egy hasonló programot szervezni, „Madárfanap”-ra rövidített néven. Természetesen közel sem tudtunk olyan gyerektömeget megmozgatni, mint az örvendetesen működő, többféle országos Madarak és Fák Napja rendezvény, (mint pl. amiről a Madártávlat 2004 nov-dec-i száma is hírt adott.) De azóta évről évre minden május 10-éhez legközelebbi szombaton százas nagyságrendű résztvevőt tudtunk

megmozgatni, akik jó hangulatban töltik ott a délelőttöt, a .délutáni eredményhirdetésig. Lassan spontán kialakult, hogy egyes iskolai osztályok szülői az akadályverseny alatt a szomszédos bányagödörben ebédet főznek résztvevőiknek.

Előzetes hírverés céljára szerkesztettünk egy meghívó plakátot, amiből igyekszünk minél többet eljuttatni iskolákba és különböző szervezetekhez, intézményekhez. Ezúton is köszönöm Gross Arnold Úrnak, hogy a plakáthoz Kovács Ildikó MME tag révén rendelkezésünkre bocsátotta egy grafikáját. Természetvédő és környezeti nevelő barátaimon keresztül el tudtam érni, hogy kezdettől fogva a szervező Magyar Cserkészszövetséggel együtt hét szervezet aktív együttműködésével zajlik a program.

Minden évben tíz állomásból álló természetismereti akadályverseny folyik, állomásonként 10-10 részfeladattal, így a résztvevők versenyzői kartonjukon 100 pontot gyűjthetnek. Így a végén a pontokat összeadva hamar kialakul a helyezési sorrend, és az első tíz résztvevő átveheti az esőbeálló körpadján közszemlére kitett jutalomcsomagját, a helyezési sorrendben választva. (Köszönöm a Magyar Környezeti Egyesületnek a jutalmak finanszírozását és természetismereti újságainak –Búvár, Élet és Tudomány, Süni, Vadon- hozzájárulásukat. Megjegyzem, hogy a rendezvény támogatására kétszer próbáltam pályázni, eredménytelenül.) A versenyen együtt indulhatnak egyének és tetszés szerinti összetételű csapatok, ez sosem okozott problémát, mivel a kapott nyeremény megoszlik a csapattagok között.

A tíz állomás szokás szerint a következőképp alakul:

- Az MME madárismereti állomást „üzemeltet” évről évre változó feladatokkal.
- A Vadaspark munkatársa vadakkal, illetve állatokkal kapcsolatos kérdéseket, feladatokat hoz.
- A DINP „Szénások” EU Diplomás terület vezetője a környék fásszárú növényeinek ismeretét firtatja.
- A MKNE egy „Zseblabor” állomása erdei viszonyok között végrehajtható vizsgálatokat végeztet, és „Mit Rejt a Fészek” állomásán természeti tárgyakat kell felismerni.
- A PANGEA Egyesület geológiai állomást vezet, változatosan hol kőzetek, hol ásványok, ércek, kővületek, drágakövek, talajfajták ismerete érdekében.
- Néhány alkalommal a TIT Stúdió Gombászköre gombaismereti állomást vezetett.

További 4-5 állomást a Cserkészszövetség ad, ezek közül „lazításként” két állomáson tréfasportos feladatok vannak (ijátszat, házi gyártmányú dartdobás, fára akasztott vödörbe „tobozkosárlabda, bekötött szemmel „íránymenet, stb). A további 2-3 állomásokon pl. furcsa nevű természeti tárgyak, lények, jelenségek magyarázata, összetartozó termések és levelek párosítása, érdekes természeti leletek azonosítása, faanyagminták, rágásnyomok, vagy élőlényhangok felismerése, stb.

Még egyszer megköszönöm a rendszeresen együttműködő szervezetek és személyek segítségét, és **május 7-én szeretettel várunk minden érdeklődőt a Vadaspark előterében, 9 órától** (a tíz állomás kb. két óra alatt teljesíthető, eredményhirdetés 14 órakor).

Nádai Béla

„Emberi kapcsolatok” műhely Cserkúton

Hívom azokat, akik szeretnének kicsit megállni, többet megérteni magukból és a társaikból, egy lépést előbbre lépni emberi kapcsolataikban vagy csak egyszerűen vágnak egy elfogadó csoportra, ahol önmaguk lehetnek.

Időpont: 2005. június 3-4-5.

Várható költség: 3-6000 Ft közt/ fő + az úti ktg

A jelentkezéseket e-mailben (abia@freemail.hu), vagy levélben (7673 Cserkút, Árpád köz 3.) várom május 20-ig azoktól is, akik az ülések alkalmával már jelezték, hogy jönnek.

Bia

A Fővárosi Gyakorló Óvoda

2005. június 29-én (szerdán)

**SZAKMAI NYÍLT NAPOT
tart**

KIRÁLYRÉTEN, az erdei óvodában.

Az érdeklődők 2005. május 31-ig a 321-9543 telefonszámon vagy
a puskas.zs@invitel.hu e-mail címen jelentkezhetnek.

A részletes programot a jelentkezők részére megküldjük.

Köszönettel: Szalontai Judit

Evezés!

Idén is lesz evezés a Soroksári Dunán! Megismerkedhettek a vízi növény- és állatvilággal! Reméljük, az időjárás is kegyes lesz hozzánk, és egy jó hangulatú, kellemes napot tölthetünk együtt! Nem baj, ha nem tudsz még evezni, de úszástudás feltétlen szükséges.

Időpont: 2005. június 18.

Találkozó: Boráros tér, 23-as busz megállója, 8.00-kor

Érkezés: ELTE vízitelep, kb. 16.00-kor

Költségek: 500 Ft (telephasználati díj)

Időjárásnak megfelelő öltözet javasolt! Enni-innivalót mindenki hozzon magával!
Érdeklődni lehet Czabán Dánielnél (06-20-247-33-21, czdaniel@dpg.hu).

Tisztelt Asszonyom/Uram!

Az Erdők Hete olyan nemzetközi civil kezdeményezés, melynek célja, hogy ráirányítsa a társadalom, a média, és a döntéshozók figyelmét az erdőkkel kapcsolatos, mind akutabb problémákra.

Számos hazai civil szervezet fogott össze, hogy az Európa több országában évek óta megtartott rendezvénysorozatot 2005-ben, május 3-10 között itthon is megrendezhessük. Az Erdők Hete keretében a médiától az iskolákig, egyetemekig, különböző fórumokon igyekszünk minél szélesebb kör számára érthetővé és érzékelhetővé tenni azokat a gondokat, melyek erdeink helyzetével és jövőjével kapcsolatosak.

A programban résztvevő iskolák részére ingyenesen biztosítunk egy ún. információs csomagot (plakátok, tájékoztatók, szórólapok), továbbá pólókat, matricákat. A benevező iskola neve felkerül az Erdők Hete rendezvény honlapjára is, ahol további érdekességekről, fontos tudnivalókról lehet tájékozódni.

Amennyiben az Önök iskolája szívesen részt venne a programban, kérjük jelezze ezt az alábbi e-mail címen: iroda@vedegylet.hu

Ha többet szeretne tudni az Erdők Hete rendezvényt életre hívó problémákról, különösen azokról, melyek Magyarországra is (vagy elsősorban Magyarországra) vonatkoznak, kérjük olvassa el mellékelt tájékoztatónkat!

Üdvözlettel,

Jávor Benedek, Gálhidy László
Védegyelet

Vers

JÓKAI ANNA: IMA TELIHOLDKOR

Feszül a bőr a Hold dobján
virágot színlel a bojtortján
lűktet a szív, a dobverő pereg
vítustáncban rángnak az emberek
folyók és tengerek
álnokul dagadnak
kevés a fogatja
Uram a szavadnak

mint a hangyaboly
álmában is nyüzsög a város
elszabadul minden
ami józanul káros
Uram lásd be
az örület ragályos

Telihold éjszakáján
regulázz meg engem
ámokfutóvá ne váljon
ledöngölt szerelmem.

Kérek minden kedves Kör-olvasót, küldje el nekem (salyka@freemail.hu) azt a verset, gondolatot, mely számára a legkedvesebb! Jó lenne, szép lenne egymás lelkét e versek által a KÖR hasábjain (is) építeni.

Saly Erika

Közérdekű

1%

Kedves Tagtársunk!

Kérünk hogy az SZJA 1%-ának felajánlásával támogasd egyesületünket céljaink elérésében. A tavaly kapott összeget a KÖR megjelentetésére és postázására használtuk fel. (Erre ugyanis a tagdíj nem elegendő.)

Ha egyesületünket kívánod támogatni, akkor az alábbi nyilatkozatot kell kitöltened és az adóbevallásoddal együtt elküldened. Határidő: május 20.

Ha van olyan ismerősöd, aki nem tudja kinek ajánlja föl az 1%-ot, kérünk tájékoztasd tevékenységünkről és próbáld közös ügyünknek megnyerni.

Köszönjük!

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT
A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma: 18043554-1-42

A kedvezményezett neve: MAGYAR KÖRNYEZETI NEVELÉSI EGYESÜLET

TUDNIVALÓK

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltse ki, ha valamely társadalmi szervezet, alapítvány vagy külön nevesített intézmény, elkülönített alap javára kíván rendelkezni.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, a borítékon pedig az **ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT** pontosan tünteti fel.

Tagdíj

Az előző KÖR-ből kimaradtak az idei évre vonatkozó tagdíjcskek. Kérünk, hogy a mellékelt csekken az alábbiak alapján fizess be tagdíjadat.

Köszönjük!

A fiatalok (azaz 25 év alattiak, függetlenül attól, hogy diákok-e még) és a nyugdíjasok a mindenkori tagdíj felét fizetik; ebben az esetben tehát 600 Ft-ot,

A családi tagdíjat választók (az egy háztartásban élő tagjaink, a családtagok számától függetlenül) az alapdíj másfélszeresét, tehát jelen esetben 1800 Ft-ot,

És az intézményi tagok pedig a normál tagdíj tízszeresét, tehát 12000 Ft-ot fizetnek.

Ezek az osztó- illetve szorzószámok (fele, másfélszerese, tízszerese) a továbbiakban is érvényesek lesznek (amíg csak egy közgyűlés nem dönt másképpen), függetlenül attól, hogy az alaptagdíj hogyan alakul.

A borítékban még megtalálhatjátok a **tagdíj befizetésére szolgáló csekket**. Szintén mellékeljük a **jelentkezési lapot az Országos Találkozóra**. A részvételi költséget átutalhatjátok az egyesület számlaszámára (11713005-20415358), vagy kérjétek csekket az irodától. Az iroda elérhetőségeit az oldal alján találjátok meg.

Felelős kiadó: az Egyesület elnöke
Szerkesztő: Labanc Györgyi
Tördelés: Szekeres Tamás
Postacímünk: 1397 Bp. Pf. 530.
E-mail: mkne@mail.datanet.hu

Irodánk: 1077 Bp. Almássy u. 6. fszt. 4.
Tel/Fax: 321-4796, web: www.mkne.hu
Az iroda ügyeletet tart:
Kedden 15 – 18 óráig
Csütörtökön 9 – 12 óráig